

lade det irakiske folk, de 22 millioner mennesker, med den støtte, som vi kan give via at have de danske soldater til at være der, og som jeg kunne forstå at SF's forslag til vedtagelse siger vi skal trække ud, i stikken og sige: Vi er ligegladede med, at der er nogle, der bruger terroren som virkemiddel?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Undskyld, pointen er vel den modsatte, at netop den militære tilstedeværelse er årsag til, at hver gang, vi i øjeblikket modtager en rapport fra Forsvarets Efterretningstjeneste, stiger problemerne.

Det er jo ikke sådan, at vi kom fra en situation lige efter krigen, hvor problemerne var tårnhøje, og at vi så løser problemerne via den modsatte situation. Vi er i en situation, hvor problemerne vokser hver uge, hver måned. Det tror jeg hr. Ulrik Kragh vil medgive, både hvis man vurderer med hensyn til tabstal og med hensyn til dræbte irakere.

Det vil sige, at hr. Ulrik Kragh sammen med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har været med til at etablere en situation, der giver grobund for terror. Hvorfor det? For når irakere oplever i hundredtusindvis blive dræbt og blive beskudt og blive bombet i deres huse, så tror jeg, de reagerer ligesom alle andre. Mennesker, der har mistet en nær ven, en pårørende, reagerer imod det, reagerer imod uretfærdigheden, og reagerer i det her tilfælde ikke ved en meget snæver modstand, men ved en meget bred modstand.

Nu er det jo ikke mig, der skal stille spørgsmål, men jeg er sikker på, at hr. Ulrik Kragh ville kunne bekræfte, hvis jeg havde måttet stille spørgsmål, at modstanden i dag af den irakiske efterretningschef er anslået til at udgøre 200.000 mennesker eller det tidobbelte af, hvad amerikanerne gættede på så sent som i oktober måned.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Når hr. Villy Søvnald siger, at terroren er en reaktion mod uretfærdighed, så er det, jeg må spørge hr. Villy Søvnald: Mener hr. Villy Søvnald, at uretfærdighed kan begrunde og retfærdiggøre terror, der går ud over helt almindelige irakiske mennesker, der ønsker at deltage i og skabe et frit og demokratisk Irak, bl.a. ved at melde sig til at være en del af politistyrkerne,

som er under demokratisk kontrol? Er det den form for aktivisme, som hr. Villy Søvnald synes er retfærdig og kan begrunde?

Med det syn synes jeg egentlig, at SF bevæger sig ud i en situation, hvor SF understøtter og accepterer terroren som virkemiddel i stedet for at sige, som statsministeren meget rigtigt sagde, at terroren er et virkemiddel, vi ikke vil ligge under for, men derimod et, vi skal værne os imod for at sikre vores frihed og demokrati.

Hvis det er sådan, at SF virkelig mener det, så tror jeg, der i fremtiden vil blive sat et stort spørgsmålstegn, om ikke endnu større spørgsmålstegn, end der allerede bliver i dag, ved SF's dømmekraft, når det gælder bekæmpelse af terrorisme.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror ikke, at hr. Ulrik Kragh hørte min ordførelsetale, eller også valgte han ikke at ville høre den.

Hr. Ulrik Kragh ved vel bedre end nogen, at SF altid har taget afstand fra terror mod civilbefolkninger i enhver form – i enhver form.

Jeg vil godt sige det meget tydeligt: Der er efter SF's opfattelse intet, der noget som helst sted i verden begrunder at tage uskyldige børns, kvinders, voksnes, gamles liv i en eller anden politisk sag. Det synspunkt har SF altid stået for, det synspunkt vil SF vedblive med at stå for.

Men når man så vurderer, hvem der i dag udgør modstanden i Irak, så tror jeg, den udgøres af tre grupper. Den udgøres af nogle religiøse fanatikere, formentlig i størrelsesordenen ca. 1.000, hvis man tror på amerikanernes gæt om, hvor mange der er kommet ind i Irak; så udgøres den af nogle gamle Saddamkredse, der ikke vil give afkald på deres magt. Men så udgøres den ifølge Forsvarets Efterretningstjenestes rapport af en stadig bredere forankret modstand i lokalbefolkningen plus mennesker, der over blodhævn som hævn for, at deres familiemedlemmer er blevet dræbt.

Det er den sidste del af billedet, som vel er det for alvor foruroligende, det er det, der giver en bred, folkelig modstand i den nuværende situation.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt stille hr. Villy Søvnald et næsten personligt spørgsmål. Det bygger på min egen oplevelse af at være i Irak i oktober måned, hvor jeg